

במתנה

דפיו זהב

על מה שבזר זכשין.
הרבנית ימימה מזרחי
בעריכת יקרת פרידמן

גיליון 261

פרשת משפטים ✧ כ"ד בשבט ה'תש"פ (19/2/2020)

מניין, מזוודה, קורקינט, מיטה

ולוחץ יד של כל אחד מהם ומתעניין: "מה שלומך? איך היה היום?"

הנסיעה הזו בקורקינט, היא פסיעה גסה. והיא פְּשִׁיעָה. כי לכל אחד יש עיניים שהוא צריך להביט בהן בזולת, ואילו הנסיעה המהירה הזו מחמיצה לנו ודורסת ורומסת כל כך הרבה דברים יקרים בדרך.

כל כך התרגשתי השבוע כשסיפרתי על הרבנית חיה מושקא, אשת הרבי מליובאוויטש, שהיא רציית שלה היה ביום שני. פעם אחת היא נסעה עם הנהג שלה באיזשהו רחוב ומשאית חסמה את הדרך. אז הוא סובב את הרכב ונסע בנתיב אחר ואז היא אמרה לו: רגע, רגע, רגע, תחזור בבקשה לנתיב הקודם."

"אבל חסום שם", הוא אומר לה.

והיא אומרת לו: "תחזור".

ואכן, ברחוב ההוא עומדת משאית שחוסמת את הכביש ולידה אנשים מעמיסים רהיטים. "תשאל בבקשה מה קורה שם", הרבנית מבקשת מהנהג והוא שואל וחוזר: "יש שם בעל בית שזועם על איזו משפחה שעלתה מרוסיה ולא שילמה את שכר הדירה. הוא כרגע מפנה אותם על מטלטליהם".

והיא פותחת את התיק ורושמת צ'ק. "תן את זה לבעל הבית".

בעל הבית מסתכל. מחייך. פורקים את הרהיטים מהמשאית. והנהג שואל אותה: "איך ידעת, איך ידעת?"

והיא עונה: "אני מזהה על מזוודה האם היא נארזה בנחת, לקראת מסע משמח, או שנארזה בבהלה על ידי אנשים מגורשים".

"אבל איך את יודעת?"

"מפני שאני עצמי הייתי גְּרָה. אני עצמי הייתי מהגרת. אני עצמי גורשתי מביתי עם ההורים שלי במלחמה".

אנחנו גם בפרשת "משפטים" וגם בפתחה של "שבת שקלים", שבה בני ישראל נותנים את מחצית השקל והחיבור המדהים הזה אומר: תקשיבו, אנשים. המקסימום שלכם בעולם הוא... חצי!

אנחנו עולם של זולת. אי אפשר להיות בבידוד. אם יש עונש חמור מהקורונה, הרי זה בידוד. שמעתי השבוע ממקורבים של הרב עמאר שיחיה, שהוא חזר מביקור באחת מארצות המזרח הרחוק והוא צריך לשהות עכשיו בבידוד שבועיים ועל מה כל הצער הנורא שלו? הוא לא חדל מלמנות את המניינים שהוא מפסיד כשהוא צריך לשבת בביתו.

מפני ש"יהדות" זה לראות אנשים. "יהדות" זה לא לפסוע "פסיעה גסה", או, כמו שאומר את זה הרב ישראל סלנטר, מייסד תנועת המוסר, שפטירתו השבוע: **שלא להפסיע מעל לראשי עם קודש**¹. עדינות בבקשה! אל תלכו בפסיעה גסה! כי אתם מפסידים כל כך הרבה אנשים בדרך, אנשים שמחכים למילה טובה ממכם.

השבוע זכיתי (והלוואי ולא היה צריך, אבל זו היתה זכות) לנכוח בשבעה של הילד הטהור והקדוש דניאל כהן. רק לפני שלושה חודשים הוא חגג בר מצווה. יש בתל אביב קורקינטים חשמליים שזרוקים ברחובות העיר ואפשר לשכור אותם. דניאל נורא רצה קורקינט אבל אמא שלו לא הרשתה לו. "זה כלי משחית", היא אמרה. ויום אחד הוא מצא ברחוב קורקינט שמישהו השאיר, נותרו בו רק עשר דקות וכך, בדרך שהוא עשה ל"מתמידים", אותה דרך שהוא עשה בכל יום, הוא נדרס על ידי מערבל בטון.

ולשבעה בשכונת התקווה מגיעים אנשים לא מוכרים, אנשים כל כך קשי יום. זה פועל, זה עובד עירייה וזה מוכר פלאפל ומה הם מספרים - שבכל יום, בדרכו למתמידים, הוא היה עובר לידם

¹ ר' ישראל ליפקין מסאלאנט, על תלמוד בבלי, סנהדרין ז, ע"ב: "דרש בר קפרא: "מנא הא מילתא דאמרו רבנן "הו מתונין בדין", דכיב לא תעלה במעלות (שמות כ, כו), וסמיך ליה ואלה המשפטים (שמות כא, א)?" אמר ר' אליעזר: "מניין לדין שלא יפסע על ראשי עם קודש?" שנא "לא תעלה במעלות" וסמיך ליה "ואלה המשפטים".

יש לה עיניים לזהות מזוודה; איך המזוודה הזו נראית? וכך נראים אנשים גדולים. הם יודעים שהם "מחצית השקל"² ובלי להוסיט יד ליהודי אחר, אין להם בכלל קיום.

אחד מהגדולים שידע להתייחס לקטנים הוא הרב יעקב אדלשטיין, רבה של רמת השרון שגם היארציט שלו השבוע ויחול בשבת הקרובה. רק אנקדוטה אחת מתוך הספר "סולם יעקב", סיפור כל כך יפה:

כשבחורה ביקשה להשתדך, או בחור, היה אומר הרב אדלשטיין: "אם רוצים ברכה וישועה, צריך לבוא לקב"ה עם טענה, מה יוצא לו מזה שהוא יושע אתכם. איזה רווח? אם בחורה מחכה להתחתן, שתקבל על עצמה שכשהיא מתחתנת וילכו לקנות רהיטים לבית, שיקנו עוד מיטה, שתהיה להכנסת אורחים. רק אז תהיה לברכה על מה לחול".³

במילים אחרות, כשהוא מברך זוג שיקים את ביתו, הוא בעצם אומר לו: "תזכרו, כזוג, שכשאתם פוגשים את החצי השני, אתם שוב הופכים ל... חצי. והחצי השני יהיה תמיד עם ישראל.

בידוד זה הצער הכי גדול. תהיו מחוברים, תהיו עירניים. תושיטו יד.

בצוות העריכה: הדסה סאסי

דפי הזהב נגמרו לך מהר מדי? השיעור המלא יעזור!

השיעור של הרבנית ימימה מזרחי נשלח בכל יום חמישי במייל למנויות.
כל החידושים * כל העצות * כל הסיפורים לקריאה משפחתית מענגת, במחיר סמלי.

ומה השבוע בשיעור המלא –

1. שפחה של נסיבות? או מלכת המסיבות? בחני את עצמך!
2. ההלכה והאיסורים ואיך זה משתלב בסיפור שלך
3. הטיפ הכי חזק שלי לקראת הבחירות
4. שלושה דברים שאישה לא יכולה בלעדיהם (וכשאתה עושה אותם, אל תעשה גרוע!)
5. מרגישה שאין לך מה להפסיד? משחקת באש? זה בשבילך
6. אחותי הגדולה. מה לא עשיתי כדי לשמה אותה (כך התחיל מחקר חייה של הרבנית ימימה)
7. גנבו לך את הכיסופים? אנחנו כאן כדי לחזק אותך
8. הרבי מקוצק עם המסר הכי אופטימי והכי ישיר
9. ניתוח לקיצור קיבה שהפך לתורה
10. אדר – ראשי תיבות: אין דיאטות רצח! (שיעורי בית לשמחה, מיוחד לראש חודש אדר)

כאן נרשמים בקלות << לחצי

וגם בטלפון: 077-8066747

² שמות ל', יג: "זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדוש צעירים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה". מתוך "פרשת שקלים" שנקראת בשבת שלפני ראש חודש אדר או בשבת ראש חודש אדר, מופיעה בשמות ל', יא-טז.
³ "סולם יעקב – הרב יעקב אדלשטיין זצ"ל, סיפורים קטנים על אדם גדול". ידידיה מאיר וסיון רהב-מאיר, הוצאת "ידיעות אחרונות".